

[Hans Nielsen.]

saa uendelig mange Midler til Raadighed, hvis det ene glipper, har de straks et andet, de kan ty til. Derfor kan dette Lovforslag ikke være rettet mod dem, det vil ikke faa nogen Virkning overfor dem, det vil kun faa Virkninger overfor Fagforeningerne.

Og hvad Fagforeningerne angaar, saa ser vi jo med Landarbejderne, hvad det fører til at være mindre godt organiserede. Man kan byde dem alt muligt, Forfølgelse, ussel Løn og slette Arbejdsvilkaar; Trældom kan man byde dem, det maa de finde sig i. Kommer man til en Maskinarbejder, kan man ikke byde ham det samme, det vilde han ikke finde sig i.

Og man kan tage Handels- og Kontor-medhjælperne, som har en mangelfuld Organisation. Hvem bliver i Øjeblikket undertrykket, hvem bliver sultelønnet og mishandlet som Handels- og Kontor-medhjælperne? Det er meget talende — det er ganske vist en lille Smule udenfor Emnet —, at paa et herværende Kontor fandt der for nogle Dage siden et Optrin Sted, hvorunder en Kontordame sagde til sin Principal, da han vilde sætte Lønningen ned: Jeg kan ikke leve for 100 Kr., hvorfor skal vi alle sammen drives over til Socialisterne? Ja, det er Sandheden, Handels- og Kontor-medhjælperne har en mangelfuld Organisation, og de Herrer Principaler presser paa og trykker ned fra Dag til Dag. Og der kommer en Valgets Dag, hvor Handels- og Kontor-medhjælperne hævnner sig, det kan De være ganske overbevist om; saa tager de sig betalt for al den Uret, der er tilføjet dem, medens Tiden er gaaet.

Formaalet med dette Lovforslag, det virkelige Formaal, som intet kan dække over, det er, at man vil Fagforeningerne til Livs.

Jeg maa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, der vilde hævde den Opfattelse, at Organisationernes Svar gjaldt ikke Ændringsforslagene, som de forelaa ved Slutningen af Forhandlingerne i sidste Samling. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger i saa Henseende. Arbejdsgiverforeningen, Industriraadet, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, disse store Organisationer, som tilhører Erhvervslivet, har alle sammen svarét med Hensyn til § 3, som angaar Boykotning, og som er uforandret i Ændringsforslaget, at de paa det bestemtteste maa fraraade en saadan Bestemmelse, som findes i § 3 vedrørende Boykotning, og baade Grosserer-Societetet, Arbejdsgiverforeningen og Industriraadet og ogsaa Fælles-

repræsentationen, som det ærede Medlem Hr. Pitzner er Formand for, gør opmærksom paa, at efter Kolindsund-Dommen er der aldeles ingen Grund til at skærpe Straffebestemmelserne paa dette Omraade, for man har allerede tilstrækkeligt Værn, og jeg maa rigtignok hævde som min Opfattelse, at man har mere end tilstrækkeligt Værn overfor de Overgreb, der her tales om. Jeg gør opmærksom paa, at Arbejdsgiverforeningen ogsaa udtrykkeligt i sin Skrivelse siger, at det er umuligt at forbyde Boykotning, saa det ærede Medlem Hr. Hendriksen kan slet ikke have Ret i sin Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen oplæste et Stykke af „Social-Demokraten“, hvorefter der skulde finde Forfølgelse Sted af nogle Arbejdere, som ikke var organiserede, og paakaldte alle gode Kræfter i Kampen mod saadan Offentliggørelse. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at saadan Offentliggørelse er strafbar. Det ærede Medlem Hr. Hendriksen behøver slet ikke at paakalde nye Straffebestemmelser i saa Henseende, der er tilstrækkelige Straffebestemmelser til at ramme en saadan Offentliggørelse. De Folk, det er gaaet ud over, vil kunne gaa til Domstolene og faa dem, der har offentliggjort deres Navne, straffet. Det burde det ærede Medlem vide, saa meget mere som Professor Vinding Kruse, saa vidt jeg husker, i sit Responsum anfører adskillige Eksempler paa saadanne Straffebestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, at alle Love kan ikke være tydelige, og man kan heller ikke forlange, at denne Lov skal være saa tydelig, at det udtrykkeligt i den er bestemt, hvad der er tilladt, og hvad der ikke er tilladt. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at denne Lov kan jo ikke sammenlignes med Love i Almindelighed. Denne Lov er en Straffelov. Egentlig hører den hjemme under Straffeloven, og paa Straffelovens Gebet har man jo diskuteret det selvsamme Emne, som her lovgives om, men i Straffeloven er det dog som Regel fastslaaet ganske tydeligt, saa selv de mere tykhovedede kan forstaa det, hvad der er tilladt og hvad ikke.

Ganske vist indrømmer jeg, at man kan komme til forskellige Resultater. Det er forbudt at stjæle, og Straffeloven har jo flere Paragraffer, der angiver, hvad Straffen er for hver enkelt Slags Tyveri. Derfor er det naturligvis alligevel tilladt Venstre at stjæle det konservative Partis Politik, det bliver de ikke straffet for efter Straffeloven — om de faar en Straf et andet Sted,